

A kérdés vizsgálatához a survey módszert találtam a leginkább megfelelőnek, online kérdőív segítségével vizsgáltam a házi orvosok attitűdjét, elsősorban a fent említett kérdéskörök, ezen túl az egészségpolitika, a hálapénz megítélésével kapcsolatban.

Előadásomban egy rövid elméleti bevezető után kutatásom jelenlegi állapotáról szeretnék beszámolni, hangsúlyt helyezve azokra a kirajzolódó kutatási eredményekre, amelyek első hallásra ugyan meglepőnek tűnhetnek, de megkísérelem a házi orvosok álláspontja mögötti mélyebb összefüggéseket megvilágítani. Szeretnék kitérni arra és kiemelni azt, hogy habár az orvosi társadalom egy külső szemlélő számára homogénnek tűnhet, azonban bizonyos demográfiai-gazdasági-társadalomföldrajzi tényezők az ő véleményüket is jelentős mértékben tudják befolyásolni.

Mészáros Mercédesz (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Árfolyammodellzés nem konvencionális monetáris politikák mellett

A 2008-as subprime válságot követően a hagyományos monetáris politikai eszköztár alkalmazása nem bizonyult hatékony stratégiának a válságkezelésben. Ennek következményeként a kedvezőtlen helyzetbe került jegybankok a pénzügyi helyzet stabilizálása érdekében új, nem szokványos instrumentumok bevezetéséhez fordultak, melyek jelentős hányada sikerrel orvosolta a felmerült problémákat.

Kutatásom során azt vizsgáltam, hogy a nem konvencionális jegybanki eszközök alkalmazása hatással volt-e a devizaárfolyamok alakulására, a kamatparitás teljesülésére. Kérdéseim megválaszolását 7 európai jegybank 2007 és 2018 közötti tevékenységének tanulmányozásával, negyedéves adatok felhasználásával ökonometriai vizsgálatokra alapoztam, amely során dinamikus panel regressziók által elemeztem a teljes mintát és annak csoportosításait is, az előzetesen megfogalmazott empirikus modelljeim tesztelésével. Eredményeim alapján kijelenthető; a vizsgált központi bankok esetében az unortodox monetáris politika követése rövidtávon szignifikáns hatást gyakorolt a devizaárfolyamokra, viszont a kamatparitás elve nem teljesült mellettük.

Tóth Balázs (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A belső kontrollrendszer szerepe az államháztartásban

Az elmúlt években egyre nagyobb figyelem középpontjába került az államháztartás hatékonyságának növelése, annak gazdálkodásának javítása. Ennek hatására a belső kontrollrendszere is nagyobb nyilvánosságot kapott, az utólagos ellenőrző, monitoring tevékenységek mellett az erőforrások felhasználásának javítása is jelentősebb érdeklődést váltott ki. Ezek megvalósítását az eredményszemléletű számvitel államháztartásba való 2014-es bevezetése is

lehetővé tette, hiszen egy új eszköztárat biztosított a szektor gazdálkodóinak a számára, így megteremtve az eredményes gazdálkodás mérésének lehetőségét.

Az előadás során bemutatom, hogy miként értelmezhető a belső kontroll, illetve az államháztartáson belüli helyét is ismertetem. Emellett áttekintésre kerül a nemzetközi szervezetek által javasolt kontrollig-modell is, amelyet a belső kontrolltevékenységek ellátása során alkalmaznak, továbbá arról is szó esik olyan kutatások eredményeiről melyek azt vizsgálták, hogy hazánkban mennyire érvényesülnek ezek az irányelvek. Az eddigi kutatások eredményeit, tapasztalatait felhasználva a témát érintő potenciális kutatási lehetőségekről is szót ejtek.

Csiki Máté (Szegedi Tudományegyetem)

A nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusának áttekintése

A 2008–2009-es globális pénzügyi válság és utóhatásai nyomán kialakult pénzügyi turbulenciák és gazdasági visszaesés mentén a hagyományos monetáris politikai eszköztár csak korlátozott mértékben volt képes segíteni a monetáris politikai célok elérését, amelyre válaszul számos jegybank a nemkonvencionális eszközök különböző formáját vetette be. A válság előtti túlzott eladósodás, majd a válságot követő mérlegalkalmazkodás, valamint a nominális effektív alsó korlátját elérő irányadó kamatlábak miatt számos országban sérült a monetáris transzmisszió. A nemkonvencionális monetáris eszközök transzmissziója – ahogyan a jegybanki döntések hatnak végső soron a kibocsátásra és az inflációra – eltér a hagyományos eszközök transzmissziós elméleti keretétől. Tanulmányomban az elmúlt években a fejlett országok jegybankjai – FED, ECB, BoE – által széles körben alkalmazott hagyományostól eltérő eszközeit, a nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusát, illetve a pénzpiaci és reálgazdasági változókra ható tényezőit mutatom be elméleti modelleket és empirikus tanulságokat felhasználva. Emellett kitérek a nem megszokott monetáris lazítás hosszú távú hatásaira és kihívásaira. Az eddigi empirikus kutatások fő megállapításai szerint a jegybankok nemkonvencionális intézkedései szignifikánsan csökkentették a hosszú távú hozamokat, stabilizálták a pénzpiacok működését, emellett a vezető jegybankok eszközvásárlási programjai – időben eltérő módon – jelentős reálgazdasági hatással bírtak.

Rácz Tamás Attila (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A pénzügyi közvetítés és a gazdasági növekedés kapcsolata

Az intézményi közgazdaságtan előtérbe kerülésével többek között a pénzügyek tudománya, és a pénzügyi intézmények gazdasági szerepe is robbanásszerű fejlődésnek indult az elmúlt évtizedekben. Számtalan olyan tanulmány jelent meg, melyek a pénzügyi rendszerek sajátosságai, és a gazdasági növekedés között fennálló kapcsolatot vizsgálták. A többnyire neoklasszikus alapokra támaszkodó